

Toelichting op de Beleidsregels vergoeding kosten uitvoering werkleeraanbod Wet investeren in jongeren 2009

Algemeen

In de Verordening werkleeraanbod Wet investeren in jongeren (WIJ) 2009 is voor het College de opdracht opgenomen om eventuele belemmeringen voor een succesvolle uitvoering en afronding van een werkleeraanbod door een jongere weg te nemen en daarvoor flankerende voorzieningen beschikbaar te stellen. Op grond daarvan is in artikel 22 Verordening werkleeraanbod WIJ 2009 bepaald dat het College flankerende voorzieningen in natura of in de vorm van een financiële vergoeding voor gemaakte of te maken noodzakelijke kosten in het kader van een werkleeraanbod kan verstrekken. Wat betreft de vergoeding van kosten kan dan gedacht worden aan o.a. die voor kinderopvang, reizen, studiemateriaal, gereedschap, werkkleding. Lid 2 van artikel 22 Verordening werkleeraanbod Wij 2009 verplicht het College daartoe nadere regels op te stellen. Onderhavige beleidsregels voorzien daarin op het punt van financiële vergoeding van door een jongere, in het kader van een werkleeraanbod, gemaakte of te maken kosten.

Artikelsgewijze toelichting

Daar waar geen toelichting is gegeven wordt het artikel en/of lid voldoende duidelijk geacht.

Artikel 2

Dit artikel verschaft het College de mogelijkheid om een financiële vergoeding te verstrekken voor één of meer door hem te bepalen kostensoorten aan de jongere, die, op grond van de verplichtingen van artikel 7 lid 1 Verordening werkleeraanbod WIJ 2009 om het vastgestelde werkleeraanbod naar beste vermogen uit te voeren en af te ronden, noodzakelijke kosten in het kader van die uitvoering en afronding moet maken. De te vergoeden kostensoorten zijn vermeld in de artikelen 3 tot en met 6.

Bij de overweging om al dan niet een vergoeding te verstrekken beoordeelt het College ook of er een voorliggende voorziening aanwezig is waarop de jongere voor daadwerkelijke vergoeding een beroep kan doen. Elke voorliggende voorziening, publiek- dan wel privaatrechtelijk, mits passend, dient benut te worden. Indien er slechts een gedeeltelijke vergoeding mogelijk is, kan voor het resterende bedrag wel een vergoeding op grond van de beleidsregels verstrekt worden indien de jongere aan de betreffende voorwaarden voldoet.

Artikel 3

Dit artikel regelt de mogelijkheid van een vergoeding voor de noodzakelijke (resterende) kosten van kinderopvang in geval er wel en geen recht op een toeslag of tegemoetkoming op grond van de Wet kinderopvang (Wk) bestaat. In de Wk is geregeld dat 3 partijen belang hebben bij kinderopvang en aldus bij de financiering: de ouder(s), de werkgever en de overheid. Deze drie partijen behoren dan ook ieder een deel van de kosten betalen.

Bij de Wk is in beginsel uitgegaan van een gezin met twee ouders, die beiden werken. De verplichte werkgeversbijdrage is per ouder maximaal 1/6 deel van de kosten. Bij twee werkende ouders is de totale werkgeversbijdrage derhalve maximaal 1/3 deel van de totale opvangkosten. De werkgeversbijdrage wordt overigens niet (meer) door de werkgevers aan de ouder(s) verstrekt, maar door de rijksoverheid - via de Dienst Toeslagen van de Belastingdienst - door een (inkomensonafhankelijke) verhoging van de kinderopvangstoelage.¹ Het restant van de kosten wordt verdeeld tussen de ouders en de

¹ De bijdrage c.q. verhoging van de toeslag wordt gefinancierd door een opslag op de premie- en loonbelastingheffing van alle werkgevers

rijksoverheid, waarbij de daarvoor door de rijksoverheid te verstrekken kinderopvangtoeslag afhankelijk is van de hoogte van de opvangkosten per (eerste, tweede, etc.) kind en het inkomen van de ouder. Bij een inkomen ter hoogte van de inkomensvoorzieningsnorm krachtens de WIJ betaalt de rijksoverheid tot maximaal 63,2% van de opvangkosten. Tezamen met de werkgeversbijdrage van 33,3% worden 96,5% van de totale opvangkosten vergoed. Het resterende percentage (3,5%) vormt de door de ouder(s) te betalen eigen bijdrage in de kosten. Bij een alleenstaande ouder neemt de rijksoverheid, via een verhoging van de kinderopvangtoeslag, de werkgeversbijdrage van 1/6 deel wegens de ontbrekende partnerouder voor haar rekening.

In de gevallen waarin de jongere als (alleenstaande) ouder een inkomensvoorziening op grond van de WIJ geniet in combinatie met een lopend werkleeraanbod waarbij tevens kinderopvang noodzakelijk is, kan de ouder op grond van de Wk recht doen gelden op de van de Belastingdienst te ontvangen kinderopvang-toeslag alsmede een tegemoetkoming van de gemeente - als zijnde de 'vervangende' werkgever(s)bijdrage) - van 1/6 deel per ouder in de kosten.² Na aftrek van de kinderopvangtoeslag en de gemeentelijke tegemoetkoming zijn de resterende opvangkosten voor rekening van de ouder. Deze eigen bijdrage bedraagt, zoals aangegeven, maximaal 3,5%. Voor deze kosten kan een vergoeding verstrekt worden (lid 2). Indien er sprake is van kinder- of gastouderopvang die niet krachtens de Wk bij een gemeente geregistreerd is, ook wel de "informele" kinderopvang genoemd, bestaat er geen recht op bijdrage op grond van de Wk. Indien deze opvang noodzakelijk - bijv. wegens ontbreken van of bestaan van wachtlijst in de geregistreerde kinderopvang - bevonden wordt, kan er op grond van lid 3 een vergoeding verstrekt worden. De vergoeding wordt dan vastgesteld op basis van de toepasselijke uurprijs, zoals opgenomen op de website en/of de jaarlijkse prijzengids van het NIBUD (lid 3).

Artikel 4

Voor de door de jongere, in het kader van een lopend werkleeraanbod, te maken of gemaakte noodzakelijke kosten voor reizen naar bijv. de werkplek, stageadres, scholingsinstituut, kan het College een vergoeding verstrekken (lid 1).

Bij een reisafstand van minder dan 10 kilometer mag het in beginsel tot de eigen verantwoordelijkheid van elke burger gerekend om daarvoor zelf voorzieningen te kunnen treffen met de bijbehorende kosten (lopen, fietsen, reizen met openbaar vervoer). Naast dit algemeen maatschappelijk gebruikelijke karakter van reizen binnen een dergelijke straal, sluit deze drempel ook aan op die in de Wet op de inkomstenbelasting 2001 en die veel bedrijven en overheidsorganen hanteren (lid 2).

Er kunnen echter - aantoonbare - medische, geestelijke of sociale redenen of omstandigheden zijn dat de jongere ook binnen de straal van 10 kilometer niet in staat is om zelf voorzieningen voor het reizen naar een bepaalde bestemming te treffen. Op basis van een zorgvuldige en objectieve beoordeling moet dan maatwerk mogelijk zijn om de uitvoering en afronding van werkleeraanbod niet te belemmeren. Immers duurzame arbeidsparticipatie is het hoofddoel (lid 3).

Eerdergenoemd maatwerk teneinde dat hoofddoel te bereiken dient ook mogelijk te zijn bij de hoogte van de vergoeding. Een vergoeding van de kosten conform die voor het openbaar vervoer zal meestal passend en toereikend zijn, maar afwijking daarvan is gerechtvaardigd indien, op grond van een zelfde zorgvuldige en objectieve beoordeling, een andere wijze van vervoer noodzakelijk blijkt (lid 4).

Artikel 5

---

² In het geval van een alleenstaande ouder wordt, zoals eerder aangegeven, de kinderopvangtoeslag verhoogd met een bedrag van 1/6 deel van de kosten voor de (fictieve) werkgeversbijdrage van de "ontbrekende" ouder

Op grond van dit artikel kunnen studiemiddelen vergoed worden indien deze als noodzakelijk scholing in de zin van Beleidsregels scholing WIJ 2009 aangemerkt zijn. Bij dergelijk middelen kan men denken o.a. boeken, software, gereedschappen en werkkleding. Indien de scholing een onderdeel vormt van een - integraal - re-integratietraject (artikel 12) of leerwerktraject (artikel 13) op grond van de Verordening werkleeraanbod WIJ 2009 zullen de studiemiddelen in de regel onderdeel uitmaken van de aan deze trajecten verbonden kosten, zodat aanschaf door en vergoeding door de jongere niet noodzakelijk is.

Artikel 6

Dit artikel vormt in feite een zogenaamd restartikel, dat de mogelijkheid biedt alle overige kosten te vergoeden die verband houden met het uitvoeren en afronden van een werkleeraanbod. Naast de noodzakelijkheidstoets als bedoeld in artikel 2 lid 1 bij andere kostensoorten, geldt de aanvullende voorwaarde dat de kosten door de jongere aantoonbaar gemaakt worden dan wel door het College geverifieerd kunnen worden (lid 1). De gemaakte of te maken kosten worden vergoed volgens de - beschikbare - meest goedkope en naar objectieve maatstaven toereikende vorm of wijze van uitvoering (lid 2)

Artikel 7

Dit artikel met verwijzing naar artikel 7 lid 2 en 3 Verordening werkleeraanbod WIJ 2009 is opgenomen om de uitvoerders van deze Beleidsregels en de jongere nogmaals expliciet duidelijk maken dat aan de WIJ verbonden inlichtingen- en de medewerkingsplicht ook onverkort van toepassing zijn op de vaststelling van het recht en de verstrekking van de vergoedingen in onderhavige beleidsregels.

Artikel 9

Als de jongere één of meer verplichtingen als bedoeld in artikel 7 van de beleidsregels - zie toelichting daarop en verwijzing naar artikel 7 Verordening werkleeraanbod WIJ 2009 - voor de toekenning, uitvoering en afronding van een werkleeraanbod niet nakomt *en* hem dit te verwijten valt, kan het College dit werkleer-aanbod intrekken of herzien op grond van artikel 21 onder b WIJ (lid 1).

Zoals aangegeven in de toelichting op artikel 21 Verordening werkleeraanbod WIJ 2009 is er - anders dan voor de inkomensvoorziening - in de WIJ geen juridische grondslag voor terugvordering van in de ten onrechte verstrekte vergoedingen c.q. gemaakte kosten van voorzieningen en/of ondersteuning als werkleeraanbod dan wel onderdeel daarvan.

Daar de uit hoofde van de beleidsregels aan de jongere verstrekte vergoeding(en) als subsidie in de zin van artikel 4:21 lid 1 Algemene wet bestuursrecht aangemerkt kunnen worden, kan het College deze vergoeding(en) wel met toepassing van Afdeling 4.2.7 Algemene wet bestuursrecht terugvorderen. Terugvordering van de vergoeding(en) is krachtens art. 4:57 lid 1 Algemene wet bestuursrecht mogelijk op grond van de zgn. onverschuldigde betaling van de subsidie. Voor nadere uitleg en details inzake terug- en invordering wordt verwezen naar de toelichting op artikel 21 Verordening werkleeraanbod WIJ 2009 (lid 2).

Uit de term 'kan' in beide leden blijkt dat het een bevoegdheid van het College betreft. Het College kan derhalve per individuele situatie, gelet op de mate van verwijtbaarheid en omstandigheden van de jongere, besluiten al dan niet tot intrekking of herziening resp. terugvordering over te gaan. Dit vereist echter een zorgvuldig onderzoek, rapportage en afweging van alle belangen, relevante feiten en omstandigheden alsmede een beschikking die specifiek gemotiveerd is.